

Egoistisk folkeparti

To personer på scenen, gerne med hver sin stander, eller sammen ved et bord, Fremtoning ala "parfumesælgere"

Person 1: Godaften og velkommen til pressemødet. Her i aften har vi den store glæde, at kunne præsentere stiftelsen af Egoistisk Folkeparti.

Person 2: Vi vil gerne sige tak for støtten og de mange underskrifter. Også tak til Klaus Riskjær for at låne os en del af de underskrifter han har betalt for, og som han ikke selv skulle bruge alligevel.

Person 1: Vi vil selvfølgelig anbefale at man stemmer på partiet, men især mig

Person 2: Ja, og navnlig mig

Person 1: Øh, ja, også det. Hvorfor endnu et parti, og hvad kan Egoistisk Folkeparti byde på, som de andre ikke kan. Med andre ord, hvorfor overhovedet stemme på os, og især mig

Person 2: Ja, og navnlig mig. Det skal man fordi vi tænker på det enkelte individ, nemlig os selv

Person 1: Især mig

Person 2: og navnlig mig. Alt for længe har vi skulle høre på hvor vigtigt det er at vise samfundshensyn, yde til fællesskabet, trække læsset i flok. Kort sagt, hvad kan du gøre for Danmark! Det er vi, navnlig mig, trætte af! Vi mener det er på tide at spørge: Hvad Danmark kan gøre for mig!

Person 1: og især mig. Vi så det kun alt for tydeligt under coronanedlukningen. Alt for få tænkte på sig selv og egne behov, alt handlede pludseligt om fællesskabet. Vi synger sammen – sammen hver for sig – køb takeaway og støt restauranterne – vis din solidaritet med frontpersonalet osv osv. Hvad værre er, tendensen ser ud til at fortsætte

Person 2: Ja, man anede denne trist tendens allerede før corona, og det er som om det at vi skulle isolere os, for alvor fik trange til at være noget for andre og gøre ting samme, til at vokse og brede sig til alle samfundslag. Førhen var det mest folk fra det sociale mellemlag der dyrkede fællesskabet i sportsklubber, forældreforeninger, amatørteater og revyer og lignende aktiviteter for den almene hob.

Person 1: De lavere sociale lag holdt sig mest til tvivlsomme beværtninger og gadehjørner, hvor de kunne råbe muntre kommentarer efter andre, mens de øvre lag holdt sig til egne rækker, og gjorde det vi nu gjorde. Nu er det gået helt galt, og alle blander sig med alle. Hvor er de gode gamle klasse og økonomiske skel blevet af? Pludselig havde folk vanvittig travlt med at skulle vaccineres og helst så hurtigt som muligt, så man kunne vise hvor meget man tænkte på andre. Ingen tænkte på sig selv og slet ikke på mig

Person 2: Og navnlig ikke på mig. De stakkels person der søgte saglig viden fra de sociale medier og løse rygter, blev straks modsagt af snart sagt enhver med phd eller tilsvarende opstyltede fine titler. Det enkelt individs selvopfundne tvivl blev slået benhårdt ned videnskabelige fakta

Person 1: Da så endelig enkeltpersoner viste mod og initiativ, og brød med vanviddet, så fik propagandamaskinen det øjeblikkeligt til at se ud som om de trodsede fællesskabet, og de stakkels mennesker blev hængt ud i medierne og gjort til skamme. Bare fordi de søgte egen glæde i Dubai, sammen med ligesindede.

Person 2: Det må stoppe, så glæden ved at være egen lykkes smed igen kan nydes. Det mener vi, og navnlig jeg

Person 1: og især mig (hold dog op med at fremhæve dig selv hele tiden). Under EM i fodbold for herre i sommers, så man igen den kedelige udvikling. En enkelt person falder om med hjertestop, og pludselig er hele holdet helte og landet står på den anden ende og alle skal se fodbold i fællesskab og kaste med øl, både dem der ikke aner hvad fodbold ellers er og, og dem der ikke kunne drømme om at spille en øl på den måde

Person 2: Derfor, vil du dit eget bedste, så stem på Egoistisk Folkeparti og navnlig mig

Person 1: Som formand må jeg altså insistere at det især er mig man stemmer på!

Person 2: Det er da ikke dig der er formand, det er mig

Person 1: Det var da mig der stiftede partiet

Person 2: det gør dig da ikke til formand

Person 1: Hvis det skal være på den måde, så bliver jeg løsgænger

Person 2: Du kan have dit lorteparti for dig selv, JEG bliver løsgænger. Mit slogan skal være: Kan du ikke få frihed nok, så stop med at løfte i flok

Person 1: Æv, det er et godt slogan – men mit er også godt: Jeg tænker på det enkelte individ, flokken siger mig ikke en skid

Person 2: Ej, seriøst

Person 1: Hvad?

Person 2: det er da det ringeste slogan nogensinde

Person 1: som om dit er meget bedre...

Skænderi mens scenen går i sort